

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นต้นซึ่งมีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง หรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเก็บข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอนดังนี้

๑) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ตอนที่ ๑ กรอบแนวคิดการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย

ขั้นที่ ๑ การศึกษาเชิงเอกสาร เป็นการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลด้านแนวคิด ทฤษฎีหลักการเกี่ยวกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ ๒ กำหนดกรอบแนวคิดการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๒ รูป

ขั้นที่ ๓ การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) พระสังฆาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง ปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๒ รูป/คน

๒) เชิงปริมาณ (Auantitative Research)

ตอนที่ ๑ การศึกษาการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ใน ๙ ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการบริหารบุคคล การอำนวยการด้านการควบคุม ด้านฉันทะ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ ด้านวิมังสา

ขั้นที่ ๑ วิเคราะห์สภาพทั่วไปการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Technique)

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง หรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

๓.๒.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-Depth Interview) ที่เกี่ยวกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ โดยกลุ่มเป้าหมายได้แก่ พระสังฆาธิการในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๑๒ รูป ดังนี้

๑) พระโสภณธรรมมาภิรม (แสง ปญฺญาภรฺณ)	เจ้าอาวาสวัดโยธินประดิษฐ์
๒) พระครูวิมลศุภการ (สัมฤทธิ์ จันทโน)	เจ้าคณะอำเภอมะนังและเจ้าอาวาสวัด
ด้านสำโรง	
๓) พระครูสิริวัชรพัฒนโสภณ (สุขวฑฺฒโน)	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดศิริเสาชิง
๔) พระมหาวิฑูร ธรรมโชโต	เจ้าอาวาสวัดใหญ่ บางปลา
๕) พระครูปลัดวิสุตวิวัฒน์ (ไพโรจน์ ฐิติปัญโญ)	เจ้าคณะตำบลบางยอและผู้ช่วยเจ้า
อาวาสวัดคันลัด	
๖) พระครูสมุทรญาณวัฒน์ (หั่นเจริญ)	เจ้าอาวาสวัดบางขมิ้น
๗) พระครูวิบูลศีลวัฒน์ (สุรัตน์)	เจ้าอาวาสวัดบางหัวเสือ
๘) พระครูสุวรรณสิทธิธาดา (วีระสิทธิ์)	เจ้าอาวาสวัดน้อยสุวรรณาราม
๙) พระครูสังฆรักษ์จันทน์ ภาวธมฺโม	เจ้าอาวาสวัดคลองมอญ
๑๐) พระครูสมุห์สมศักดิ์ ชวโน	เจ้าอาวาสวัดภาวนาราม
๑๑) พระครูสมุห์ปิยมิตร อธิปัญโญ	เจ้าอาวาสวัดคลองปลัดเปรียง
๑๒) พระปลัดอดิศักดิ์ โรจโน (ระงับภัย)	เลขานุการเจ้าคณะอำเภอมะนังและ
และผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสวนส้ม	

๓.๒.๒ การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๒ รูป/คนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการดังต่อไปนี้

- ๑) พระครูใบฎีกาสุนันท์ สุวิชาโน (สอนเล็ก) เจ้าอาวาสวัดบางกอบัว ตำบลบางกอบัว อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรปราการ
- ๒) พระครูธรรมธรรมาธิบดี ฐิตปัญโญ (คงวัฒน์) เลขาเจ้าคณะอำเภอมะนังและผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดด้านสำโรง
- ๓) พระครูธรรมธรรมาธิบดี ฐิตโร (พิศาลพันธุ์) เจ้าอาวาสวัดจวนดำรงศรีราชพลชั้นตำบลตลาด อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรปราการ

๔) พระครูปรีชาธรรมวิจิตร อภิวิโร (กล้วยไม้งาม) ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดทรงธรรมวรวิหาร ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๕) พระครูปลัดสมพร นาสีโล (เกาะเหมือน) ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกลางสวน ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๖) พระครูสมุทรญาณวัฒน์ ดิถีญาโณ (หันเจริญ) เจ้าอาวาสวัดบางขมิ้น ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๗) พระครูสังฆรักษ์ชิต คุตตสีโล (อุเจริญ) ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดทองคั้ง ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๘) พระครูสุภัทรกิจจาทร สุวฑฺฒโน (กิมยงค์) เจ้าอาวาสวัดคันลัด ตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๙) พระปลัดอดิศักดิ์ โรจโน (ระงับภัย) ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสวนส้ม ตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๑๐) นางจิรประภา เอี้ยวเจริญ นักวิชาการศาสนาชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มอำนวยการและกิจการคณะสงฆ์ สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสมุทรปราการ

๑๑) นายอุดมศักดิ์ แก้วสม นักวิชาการศาสนาชำนาญการ สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสมุทรปราการ

๑๒) นายรณทัต จุลวัฒน์ นักวิชาการศาสนาปฏิบัติการ สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสมุทรปราการ

๓.๒.๓ กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการศึกษาการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อส่งเสริมให้วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับวัดและสำรวจความพร้อมของวัด เพื่อประกอบการพิจารณาการจัดการที่เกี่ยวข้องกับสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

ประชากร ได้แก่ พระสงฆ์ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๒๓๕ รูป

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พระสงฆ์ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน^๑ (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๔๗ รูปดังตารางต่อไปนี้

^๑ธานินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ, (กรุงเทพมหานคร: บิซซิเนสอาร์แอนด์ดี, ๒๕๕๒), หน้า ๔๙.

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	พระสังฆาธิการในจังหวัดสมุทรปราการ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
๑	อำเภอเมืองสมุทรปราการ	๕๐	๓๑
๒	อำเภอพระประแดง	๔๕	๒๘
๓	อำเภอพระสมุทรเจดีย์	๔๔	๒๘
๔	อำเภอบางพลี	๓๕	๒๒
๕	อำเภอบางบ่อ	๓๑	๑๙
๖	อำเภอบางเสาธง	๓๐	๑๙
	สรุปรวม	๒๓๕	๑๔๗

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ และลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม

๒) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

๓) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๔) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๕) นำเสนอร่างแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

๗) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง และนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๘) รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์

๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

๑) ลักษณะของเครื่องมือสำหรับแบบทดสอบ

ลักษณะของเครื่องมือสำหรับการแจกแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นตามกรอบของการศึกษาเรื่อง “การจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาอุปสรรคการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อศึกษาหลักพุทธธรรม แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ อายุ การศึกษาบาลี การศึกษาสามัญ ตำแหน่งหน้าที่

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ “การจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ” ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ออกเป็น ๙ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านการวางแผน	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๒) ด้านการจัดองค์การ	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๓) ด้านการบริหารงานบุคคล	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๔) ด้านการอำนวยความสะดวก	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๕) ด้านการควบคุม	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๖) ด้านฉันทะ (ความพอใจ)	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๗) ด้านวิริยะ (ความเพียรพยายาม)	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๘) ด้านจิตตะ (ความเข้าใจ)	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ
๙) ด้านวิมังสา (การตรวจสอบ)	มีข้อคำถาม	๕	ข้อ

โดยจัดทำแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานส่วนประเมินค่า (Numerical Rating Scale) มี ๕ ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักของคะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	เท่ากับ ๕	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	เท่ากับ ๔	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	เท่ากับ ๓	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	เท่ากับ ๒	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	เท่ากับ ๑	คะแนน

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์^๒ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๔.๕๐ – ๕.๐๐	หมายความว่า	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๐ – ๔.๔๙	หมายความว่า	ระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย	๒.๕๐ – ๓.๔๙	หมายความว่า	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	๑.๕๐ – ๒.๔๙	หมายความว่า	ระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๔๙	หมายความว่า	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Open Ends Question) เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ มีลักษณะให้เลือกตอบโดยเสรี

^๒ประกอบ กรรณสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร:สุทธาการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๑๐๘.

๒) ลักษณะของเครื่องมือสำหรับการสัมภาษณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๓.๓.๓ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

๒. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ ท่าน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน ๕ ท่าน ได้แก่

(๑) อาจารย์ ดร.พิเชฐ ทั้งโต อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๒) ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๓) ผศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๔) อาจารย์ ดร.ยุทธนา ประณีต อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๕) อาจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร เลขานุการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถามตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ (Item Objective Congruence Index : IOC)^๓ ได้ค่ามากกว่า ๐.๕ ขึ้นไปทุกข้อ

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) แก่บุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

^๓อ้างแล้ว, หน้า ๒๔๓-๒๔๔.

(α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค(Cronbach)^๔ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ ๐.๙๔๔

๔. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ข) เชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) กับพระสังฆาธิการในสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้ทำการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง นอกจากนั้น จากการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการจำนวน ๑๒ รูป/คน

ก) เชิงปริมาณ

- ๑) จัดทำเครื่องมือตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)
- ๒) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ
- ๓) ขอความร่วมมือจากพระสังฆาธิการในสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการเพื่อทำการเก็บข้อมูล
- ๔) นำข้อมูลที่เก็บได้โดยอยู่ในสภาพสมบูรณ์ จำนวน ๑๔๗ ชุด ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบในการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ก) เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

- ๑) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)
- ๒) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พระสังฆาธิการโดยวิเคราะห์เนื้อหาในประเด็นสำคัญและนำเสนอเป็นการเขียนแบบเรียงความ

^๔Cronbach, Lee J. *Essentials of psychological testing*, 4th ed, (New York: Harper & Row, 1971), p.79.

ข) เชิงปริมาณ

๑) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ การศึกษานักธรรม การศึกษาสามัญ ตำแหน่งหน้าที่ โดยใช้ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) นอกจากนี้ทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้ค่าสถิติ คือค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอโดยใช้ตารางประกอบด้วยค่าความถี่และร้อยละ

(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นข้อมูลมาตราส่วนประเมินค่านำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(๓) ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดในเรื่องความพึงพอใจถึงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในจังหวัดสมุทรปราการ วิเคราะห์เนื้อหาและประเด็นสำคัญ แล้วนำเสนอเป็นการเขียนแบ่งเป็นข้อๆ และสรุปเขียนมาเป็นแบบเรียงความ